

Bruxelles, XXX
[...] (2013) XXX draft

Document de lucru al DG TRADE

PROIECT DE ORIENTĂRI PRIVIND ALEGEREA UNEI ȚĂRI ANALOGE

I. TEMEI JURIDIC

1. Articolul 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din țările care nu sunt membre ale Comunității Europene stabilește modul în care trebuie să fie stabilită valoarea normală în cazul importurilor din **țări care nu au economie de piață**. În aceste țări, condițiile de piață și, în special, costurile și prețurile nu sunt acționate de forțe ale pieței, cum ar fi cererea și oferta, ci sunt denaturate prin intervenția statului în economie. Prin urmare, aceste costuri și prețuri nu sunt fiabile pentru stabilirea valorii normale.
2. Nota de subsol asociată se referă în mod explicit la Azerbaidjan, Belarus, Coreea de Nord, Tadjikistan și Turkmenistan. Așa cum indică și cuvântul „inclusiv” din nota de subsol, această listă nu este exhaustivă. Mai degrabă, aceasta conține în prezent și Albania, Armenia, China, Georgia, Kazahstan, Kârgâzstan, Moldova, Vietnam și Uzbekistan, dintre care unele sunt membre ale OMC.
3. În cadrul dispoziției citate, „valoarea normală se stabilește pe baza prețului sau a valorii construite într-o țară terță care are economie de piață sau pe baza prețului dintr-o astfel de țară terță către alte țări, inclusiv către Comunitate, sau, în cazul în care aceste lucruri nu sunt posibile, în orice alt mod rezonabil, inclusiv pe baza prețului plătit efectiv sau care urmează să fie plătit în Comunitate pentru produsul similar, ajustat în mod corespunzător, în cazul în care este necesar, pentru ca acesta să includă o marjă de profit rezonabil”.
4. Al doilea paragraf de la articolul 2 alineatul (7) litera (a) precizează în plus că „[o] țară terță cu economie de piață adecvată se alege în mod rezonabil, ținând seama de toate informațiile utile disponibile în momentul efectuării alegerii. Se ține de asemenea seama de termene și, după caz, se alege o țară terță cu economie de piață care face obiectul aceleiași anchete”.
5. Dată fiind evaluarea economică complexă care trebuie să se execute în limitele stricte de timp aferente anchetelor, Curtea a confirmat că instituțiile se bucură de libertate de acțiune în ceea ce privește alegerea unei țări analoge. Controlul judiciar se limitează la a verifica dacă informațiile conținute în dosar au fost analizate cu atenția cuvenită și la a determina dacă valoarea normală a fost stabilită într-un mod corespunzător și nu într-un mod nerezonabil¹. Principala metodă este găsirea unei țări analoge. În lipsa acesteia, metoda alternativă declarată pentru determinarea valorii normale se va stabili „în orice alt

¹ CEJ, cauzele C-16/90, Detlef Nölle / Hauptzollamt Bremen-Freihafen, Rec., 1991, p. I-5163, punctele 12 și 13; C-26/96 Rotexchemie Internationale Handels GmbH & Co / Hauptzollamt Hamburg-Waltershof, Rec., 1997, p. I-2817, punctele 10-12.

mod rezonabil”. În cazul în care instituțiile Uniunii au posibilitatea de a alege o țară analogă, Curtea se așteaptă ca acestea să facă o astfel de alegere².

II. CRITERII DE SELECȚIE

6. Alegerea corectă a unei țări analoge constituie o etapă importantă în cadrul anchetelor, deoarece are legătură directă cu rezultatul acestora și, mai precis, cu nivelul taxei. Instituțiile sunt cele care, luând în considerare și eventualele alternative, trebuie să facă tot posibilul pentru a găsi o țară terță în care prețurile pentru un produs similar să fie stabilite în circumstanțe **cât mai apropiate cu putință** de cele din țara de export, cu condiția să fie o țară cu economie de piață³.
7. Comisia va analiza un set de criterii de selecție obiective pentru a garanta cea mai bună alegere. Aceste criterii includ:

(a) Faptul că produsele fabricate în țara analogă propusă sunt identice sau similare în ceea ce privește caracteristicile lor fizice și aplicațiile lor cu cele provenite din țara în cauză

La această evaluare se aplică aceleași standarde ca la analiza unui produs similar. Este de preferat ca produsele fabricate de către producători din țara analogă și din țara în cauză să fie cât mai asemănătoare cu putință. În cazul în care există diferențe minore între produsul fabricat în țara analogă propusă și cel fabricat în țara care nu are o economie de piață, trebuie să se indice, cu motive, dacă aceste diferențe pot, la nevoie, să fie tratate în cadrul anchetei prin intermediul unor ajustări adecvate la prețurile de vânzare practicate pe piața internă.

(b) Volumul vânzărilor pe piața internă către clienți independenți din țara analogă propusă, în comparație cu exporturile produsului în cauză din țara fără economie de piață

Volumul vânzărilor pe piața internă este, în general, considerat a fi reprezentativ dacă acestea reprezintă cel puțin 5 % din exporturile în cauză [articolul 2 alineatul (2) prima teză din regulamentul de bază]. În mod excepțional, potrivit celei de-a doua teze de la articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, poate fi utilizat un volum de vânzări mai mic atunci când, de exemplu, prețurile practicate sunt considerate a fi reprezentative pentru piața respectivă. Este aceleași test de reprezentativitate precum cel efectuat pentru producătorii-exportatori din țările cu o economie de piață, care implică o comparație între vânzările lor pe piața internă și vânzările la export. Cu toate acestea, lipsa unei valori reprezentative de vânzări pe piața internă nu atrage după sine respingerea țării cu economie de piață în cauză, deoarece valoarea normală poate fi construită sau bazată pe

² CEJ, cauza C-338/10, Grünwald Logistik Service GmbH / Hauptzollamt Hamburg-Stadt, hotărârea din 22 martie 2012, nepublicată încă, punctul 26.

³ CEJ, cauza C-338/10, Grünwald, a se vedea nota de subsol 2, punctul 21.

prețurile de export, astfel cum se prevede la primul paragraf din articolul 2 alineatul (7) litera (a).

(c) Mărimea pieței și concurența care există pe piața internă din țara analogă pentru produsul similar

Faptul că prețurile din țara analogă sunt rezultatul concurenței, fie în rândul producătorilor locali, fie între aceștia și importurile din alte țări terțe constituie un factor care se ia în considerare. Faptul că o țară a impus măsuri comerciale de apărare pentru importurile de produse cu originea în cauză, nu înseamnă neapărat excluderea acesteia ca țară analogă, mai ales dacă aceste măsuri sunt în conformitate cu normele OMC.

(d) Măsura în care producătorii din țara analogă propusă sunt dispuși să coopereze cu serviciile Comisiei

Țara analogă propusă poate fi aleasă numai dacă cel puțin un producător local se arată dispus să coopereze în cadrul anchetei.

III. ALTE CONSIDERAȚII

8. În procedura de antidumping care se referă la mai multe țări (inclusiv o țară care nu are o economie de piață și o țară cu economie de piață), articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază prevede că aceasta din urmă trebuie să fie utilizată drept țară analogă, după caz. Acest lucru nu se face însă automat. Atunci când se stabilește dacă țara cu o economie de piață, care este și ea supusă procedurii, este adecvată sau nu în respectiva situație, se iau în considerare criteriile descrise mai sus la rubrica II.
9. Faptul că unul sau mai mulți producători din UE, inclusiv reclamânți, sunt legați de un producător dintr-o țară terță cu o economie de piață nu împiedică alegerea acesteia din urmă ca țară analogă; se vor lua însă măsuri ca o astfel de relație să nu influențeze rezultatul.

IV. PROCEDURĂ

10. În momentul în care depune o plângere antidumping privind importurile dintr-o țară care nu are o economie de piață, reclamantul trebuie să propună cel puțin o țară analogă pentru a putea demonstra, la prima vedere, existența dumpingului, o listă de întreprinderi care produc produsul similar în țara propusă și alte informații relevante. Aceste informații sunt verificate, în măsura posibilului, inclusiv cu ajutorul delegației Uniunii în țara în cauză. Țara analogă propusă este apoi menționată în avizul de deschidere. Părțile interesate au la dispoziție zece zile pentru a-și prezenta observațiile. În același timp, sunt contactați producătorii sau asociațiile de producători din țara analogă luată în calcul pentru a determina disponibilitatea lor de a coopera.

11. Se pot primi observații din partea părților interesate și pot fi propuse una sau mai multe țări analoge alternative. În astfel de cazuri, respectivele părți interesate trebuie să furnizeze elemente care să le justifice propunerea, precum și o listă cu întreprinderile din țara propusă. Informațiile/propunerile fundamentate vor fi examinate în căutarea unei țări analoge adecvate.
12. Comisia are, de asemenea, obligația de a analiza din proprie inițiativă informațiile de care dispune, deoarece, într-o anchetă antidumping, rolul său nu se limitează la a face constatări pe baza dovezilor furnizate de părțile implicate în anchetă⁴. Aceasta poate solicita statelor membre să furnizeze informații și să efectueze toate verificările și controalele necesare în temeiul articolului 6 alineatele (3) și (4) din regulamentul de bază.
13. Comisia poate, de asemenea, schimba țara analogă în cursul unei anchete, de exemplu, în cazul în care cooperarea cu prima țară analogă nu este foarte completă, iar Comisia nu poate efectua verificările necesare. Astfel de schimbări pot avea loc înainte sau după impunerea măsurilor provizorii. Atunci când țara analogă este schimbată în etapa care conduce la impunerea unor măsuri definitive, părțile interesate vor fi informate cu privire la această schimbare cel mai târziu printr-un document de informare generală.
14. Producătorii dintr-o țară analogă care au cooperat vor fi supuși aceluiași proceduri precum producătorii-exportatori din țara fără economie de piață în cauză, care implică chestionare, versiuni confidențiale și neconfidențiale ale răspunsurilor, cereri de clarificări și vizite la fața locului. Toate informațiile furnizate de producătorii dintr-o țară analogă fac obiectul standardelor de verificare aplicate în ansamblul procedurilor antidumping.
15. O versiune neconfidențială a tuturor schimburilor relevante privind alegerea țării analoge, inclusiv scrisorile și chestionarele trimise producătorilor din țările potențial analoge este integrată în dosarul destinat consultării de către părțile interesate.
16. Decizia oficială privind țara care va fi aleasă țară analogă face parte din decizia privind instituirea unor măsuri provizorii/definitive. Motivele pentru alegerea țării analoge sunt incluse în regulamentul de instituire a măsurilor.
17. La efectuarea anchetelor în care se examinează dumpingul (reexaminarea efectuată în perspectiva expirării măsurilor și anumite examinări intermediare), producătorii din țara analogă care au fost utilizați în cadrul anchetei inițiale vor fi contactați în vederea reutilizării țării respective, în măsura în care acest lucru este în continuare adecvat.

⁴ CEJ, cauza C-338/10, a se vedea nota de subsol 2, punctul 32.